

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Ragna-Roke, (et dansk Æmter)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 307. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1817_312_12-txt-shoot-idm409.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

For Resten Æmte kaldes ogsaa Avne,
Og Læseren for mig maa vælge frit,
Det kommer mellem os ei an paa Navne;
Athene kalder vist det Hele Skit,
Vis-Vas og Kælling-Præk, Forgift og Edder,
308I fald hun ikke glemmer hvad hun hedder.
Af hende har min Læser sagtens hørt,
Især da man ved hendes Byld har rørt,
At jeg blev *sløv*, da jeg mig *slog* til Roe,
I Armene paa Morten Luthers Troe,
Og lod det kiende i et kort Begreeb,
Hvori jeg smukke Folk dog bandsat kneeb,
Og ydermere, da jeg, Tingens siger: *siden*,
Begyndte ret at *tordne* imod Tiden.
Det var da fulmen brutum vil man troe,
Men skal dog ikke sige det saa lige,
Thi Rosmer Vandmand under Vælling-Broe,
Sig barer nok for Stjernerne at kige,
Mens Tordnen ruller, og naar den er endt,
Og Rosmer stikker op *sin lange Næse*,
Da er hans Vidnesbyrd kun lidt bevendt,
Hver Trolde i Solskin tør ad Lynild blæse,
Og Lynet har sin meget gode Grund
Til ei at stange Aal paa Havsens Bund.
Dog, dette være sagt i Parenthes
Om Tegnet under Krebsens Vendekreds,
(Thi Rosmer Vandmand, som jeg saae forleden,
Han er bestemt en ægte Krebs forneden)
Om *Circumflexen* i Athenes Tut,
Reflexen af en overblæst Acut!
At jeg er *sløv*, det vil man gjerne troe,
309Og nu kan Læseren da sagtens vide,
At jeg forgaaer i mine egne Skoe,
Og vil i Æmterne til Vands ham ride,
Saa, er han klog, han tager sig i Agt,
Og bruger Benene, før jeg faaer Magt,
Og sætter ham midt i den dybe Slie,
Hvor jeg har druknet al min Poesie;
I *Slien*, som ei Erik Plovkiep ene,
Men alle Valdemarerne har slugt,
Som over Slægter, med samt Bauta-Stene
I Tusindtal, sin Bølge har tillukt.